

SPLOTY KULTUR

ΠΛΕΓΜΑΤΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ

Czerwiec
Ιούνιος
2026

Wystawa sztuki polskich artystów w Grecji
dedykowana pamięci
Krystyny Kowalskiej Petalidou

Εικαστική έκθεση Πολωνών καλλιτεχνών
στην Ελλάδα αφιερωμένη στη μνήμη της
Χριστίνας Κοβάλσκα Πεταλίδου

Galeria Miejska Lykonnisi – Pefki
Δημοτική Πινακοθήκη Λυκόβρυσης – Πεύκης

Embassy
of the Republic of Poland
in Athens

W wystawie udział biorą:

Sylwia Janowska
Izabela Kajstura
Krystyna Kowalska Petalidou †
Małgorzata Kowalska Petalidou
Karol Kubiński
Daniel Ludwiczuk
Magdalena Melissourgaki-Woźniak
Alicja Jadwiga Olkiewicz
Natalia Pilitsides
Sylwester Pocheć
Jacek Skaza-Yakinthos
Ilona Wielgosz
Helena Zadreyko

Στην έκθεση συμμετέχουν:

Σύλβια Γιανόφσκα
Ιζαμπέλα Καϊστούρα
Χριστίνα Κοβάσκα Πεταλίδου †
Μαργαρίτα Κοβάσκα Πεταλίδου
Κάρολ Κουμπίνσκι
Ντάνιελ Λουντβίτσουκ
Μανταλένα Μελισσουργάκη-Βόζνιακ
Αλίτσια Γιαντβίγκα Ολκιέβιτς
Ναταλία Πιλιτσίδη
Σιλβέστερ Πόχετς
Γιάτσεκ Σκάζα-Yakinthos
Ιλόνα Βιέλγκος
Έλενα Ζαντρέικο

Szanowni Państwo,

Przekazujemy w Państwa ręce katalog wyjątkowej wystawy, która stanowi artystyczny most rozciągnięty między Polską a Grecją. Ekspozycja prezentuje bogaty dorobek polskich artystów plastyków, którzy związali swoje życie i drogę twórczą z Helladą. Światło Attyki, głębie Morza Egejskiego czy antyczne dziedzictwo od lat inspirują naszych rodaków, tworząc swoisty spłot kulturowy słowiańskiej wrażliwości z południową ekspresją. Powstaje w ten sposób unikalna enklawa, w której polska tożsamość komunikuje się z grecką rzeczywistością.

Tegoroczna wystawa, którą gości w swoich progach Galeria Miejska Lykovrisi – Pefki jest kontynuacją dawniejszej tradycji cyklicznego prezentowania prac polskich artystów w Grecji. Bieżąca edycja wydarzenia ma jednak wymiar szczególnie i głęboko poruszający. Przebiega ona w cieniu wielkiej straty i jest poświęcona pamięci zmarłej niedawno wybitnej malarki, Krystyny Kowalskiej Petalidou. Artystka ta przez dekady stanowiła filar naszej emigracyjnej społeczności twórczej, zachwycając nieprzeciętnym talentem, pasją oraz wrażliwością na barwę i formę. Jej nieobecność zostawia w naszych sercach pustkę, ale jej duch pozostaje żywy w prezentowanych na wystawie dziełach.

Niniejsza ekspozycja to nie tylko przegląd współczesnych trendów i indywidualnych poszukiwań formalnych. To przede wszystkim emocjonalny hołd złożony Krystynie Kowalskiej Petalidou przez jej przyjaciół, kolegów po rędzlu i miłośników sztuki. Zapraszamy Państwa do odbycia tej niezwykłej podróży, w której piękno greckiego pejzażu spotyka się z nostalgią i refleksją nad złożonością współczesnego świata. A siłą sztuki jest podążanie za zmieniającymi się realiami i taka ich interpretacja, by zwykły śmiertelnik nie pogubił się w świecie, który nas otacza.

Serdecznie dziękujemy władzom Miasta Lykovrisi – Pefki i Galerii Miejskiej za gościnę oraz wszystkim osobom, których wysiłki przyczyniły się do realizacji wystawy.

Ambasador Wojciech Ponikiewski

Κυρίες και Κύριοι,

Σας παρουσιάζουμε τον κατάλογο μιας μοναδικής έκθεσης που αποτελεί την καλλιτεχνική γέφυρα μεταξύ Πολωνίας και Ελλάδας. Η έκθεση παρουσιάζει το πλούσιο έργο Πολωνών εικαστικών που συνέδεσαν τη ζωή και τις δημιουργικές τους διαδρομές με την Ελλάδα. Το φως της Αττικής, τα βάθη του Αιγαίου Πελάγους και η αρχαία κληρονομιά εμπνέουν τους συμπατριώτες μας εδώ και χρόνια, δημιουργώντας ένα εξαιρετικό πολιτιστικό πλέγμα σλαβικής ευαισθησίας και νότιας έκφρασης. Αυτό δημιουργεί έναν μοναδικό θύλακα όπου η πολωνική ταυτότητα επικοινωνεί με την ελληνική πραγματικότητα.

Η φετινή έκθεση, που φιλοξενείται στη Δημοτική Πινακοθήκη Λυκόβρυσσης – Πεύκης, συνεχίζει την παράδοση της τακτικής παρουσίασης των έργων Πολωνών καλλιτεχνών στην Ελλάδα. Αυτή η έκδοση, ωστόσο, έχει μια ιδιαίτερη και βαθιά συγκινητική διάσταση. Λαμβάνει χώρα στη σκιά μιας μεγάλης απώλειας και είναι αφιερωμένη στη μνήμη της πρόσφατα εκλιπούσας εξαιρετικής ζωγράφου, Χριστίνας Κοβάλσκα Πεταλίδου. Για δεκαετίες υπήρξε πυλώνας της δημιουργικής μας κοινότητας των μεταναστών, γοητεύοντάς μας με το εξαιρετικό της ταλέντο, το πάθος και την ευαισθησία της στο χρώμα και τη μορφή. Η απουσία της αφήνει ένα κενό στις καρδιές μας, αλλά το πνεύμα της ζει στα έργα που παρουσιάζονται στην έκθεση.

Η παρούσα έκθεση δεν είναι απλώς μια ανασκόπηση των σύγχρονων τάσεων και των ατομικών αναζητήσεων των καλλιτεχνών. Είναι, πάνω απ' όλα, ένας συναισθηματικός φόρος τιμής στην Χριστίνα Κοβάλσκα Πεταλίδου από τους φίλους, τους συναδέλφους καλλιτέχνες και τους λάτρεις της τέχνης. Σας προσκαλούμε να ξεκινήσετε αυτό το μοναδικό ταξίδι, όπου η ομορφιά του ελληνικού τοπίου συναντά τη νοσταλγία και τον στοχασμό πάνω στην πολυπλοκότητα του σύγχρονου κόσμου. Και η δύναμη της τέχνης έγκειται στο να ακολουθεί τις μεταβαλλόμενες πραγματικότητες και να τις ερμηνεύει με τέτοιους τρόπους ώστε ως κοινοί θνητοί να μην χανόμαστε στον κόσμο γύρω μας.

Ευχαριστούμε ειλικρινά τις αρχές του Δήμου Λυκόβρυσσης – Πεύκης και τη Δημοτική Πινακοθήκη για τη φιλοξενία τους, καθώς και όλους όσους συνέβαλαν στην πραγματοποίηση της έκθεσης.

Ο Πρόεδρος Βόιτσιεχ Πονικιέφσκι

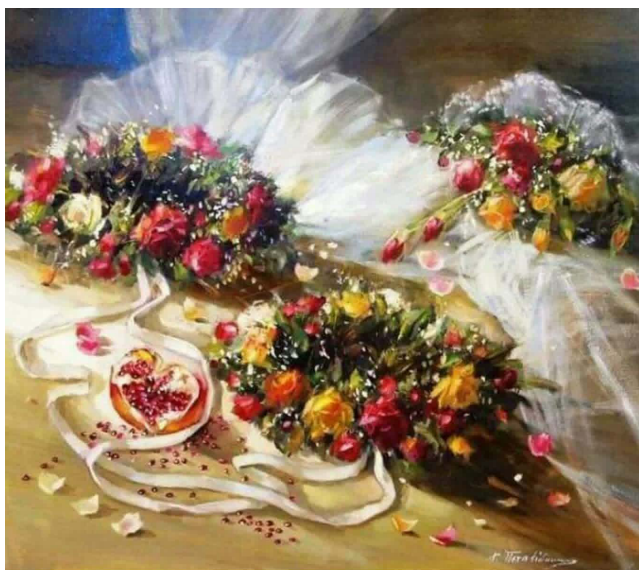

Η Δημοτική Πινακοθήκη Λυκόβρυσης-Πεύκης φιλοξενεί με ιδιαίτερη χαρά τη σημαντική αυτή διεθνή πολιτιστική διοργάνωση υπό την αιγίδα της Πρεσβείας της Πολωνικής Δημοκρατίας στην Αθήνα, στο πλαίσιο της πολιτιστικής συνεργασίας και του δημιουργικού διαλόγου που αναπτύχθηκε μεταξύ της Πρεσβείας και της Δημοτικής Πινακοθήκης Λυκόβρυσης-Πεύκης. Η έκθεση αναδεικνύει τη σημασία της τέχνης ως γέφυρας επικοινωνίας, πολιτιστικής ανταλλαγής και δημιουργικής συνύπαρξης μεταξύ των λαών, ενισχύοντας παράλληλα την πολιτιστική εξωστρέφεια και τη διεθνή παρουσία του Δήμου Λυκόβρυσης-Πεύκης.

Ο Δήμος μας στηρίζει πρωτοβουλίες που προάγουν τη συνεργασία, την καλλιτεχνική δημιουργία και την επαφή των πολιτών με μορφές πολιτιστικής έκφρασης, συμβάλλοντας ενεργά στη διαμόρφωση ενός ανοικτού και δημιουργικού πολιτιστικού περιβάλλοντος.

Θερμές ευχαριστίες προς την Πρεσβεία της Πολωνίας, τον Εξοχότατο Πρόσβη, τους καλλιτέχνες και όλους όσους συνέβαλαν στην πραγματοποίηση της διοργάνωσης.

Ο Δήμαρχος
Λυκόβρυσης-Πεύκης
Μάριος-Γεώργιος Ψυχάλης

Galeria Miejska w Lykovrisi – Pefki z przyjemnością gości to ważne międzynarodowe wydarzenie kulturalne pod patronatem Ambasady RP w Atenach, w ramach współpracy kulturalnej i dialogu twórczego rozwijanego między Ambasadą RP a Galerią Miejską w Lykovrisi – Pefki.

Wystawa podkreśla znaczenie sztuki jako pomostu komunikacji, wymiany kulturalnej i twórczego współistnienia między narodami, jednocześnie wzmacniając kulturową otwartość i międzynarodowe kontakty Miasta Lykovrisi – Pefki.

Nasze Miasto wspiera inicjatywy promujące współpracę, twórczość artystyczną i kontakty mieszkańców z formami ekspresji kulturalnej, aktywnie przyczyniając się do kształtowania otwartego i kreatywnego środowiska kulturalnego.

Serdeczne podziękowania dla Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej, Jego Ekscelencji Ambasadora, artystów i wszystkich, którzy przyczynili się do organizacji wystawy.

Burmistrz
Lykovrisi – Pefki
Marios-Georgios Psychalis

Η τέχνη αποτελεί έναν ουσιαστικό τρόπο επικοινωνίας μεταξύ ανθρώπων και πολιτισμών, δημιουργώντας γέφυρες συνεργασίας, αλληλοκατανόησης και δημιουργικού διαλόγου.

Η παρούσα έκθεση, η οποία πραγματοποιείται υπό την αιγίδα της Πρεσβείας της Πολωνικής Δημοκρατίας, αποτελεί αποτέλεσμα της πολιτιστικής συνεργασίας και του δημιουργικού διαλόγου που αναπτύχθηκε μεταξύ της Πρεσβείας και της Δημοτικής Πινακοθήκης Λυκόβρουσης-Πεύκης.

Θα ήθελα να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες προς την Πρεσβεία της Πολωνικής Δημοκρατίας και ιδιαίτερος προς τον Εξοχότατο Πρέσβη για την αποδοχή της πρόσκλησης συνεργασίας και τη στήριξη της συγκεκριμένης πολιτιστικής πρωτοβουλίας. Θερμές ευχαριστίες επίσης προς τους συμμετέχοντες καλλιτέχνες και όλους όσοι συνέβαλαν, με πνεύμα συνεργασίας και αμοιβαίας εκτίμησης, στην υλοποίηση της διοργάνωσης.

Εύχομαι η συγκεκριμένη πρωτοβουλία να αποτελέσει αφετηρία για τη συνέχιση αντίστοιχων πολιτιστικών συνεργασιών και δράσεων που ενισχύουν τη διεθνή πολιτιστική παρουσία και την πολιτιστική εξωστρέφεια της Δημοτικής Πινακοθήκης Λυκόβρουσης-Πεύκης.

Σοφία Γουναροπούλου
Υπεύθυνη Συντονισμού
Δημοτικής Πινακοθήκης Λυκόβρουσης-Πεύκης

Sztuka jest istotnym środkiem komunikacji między ludźmi i kulturami, budującym mosty współpracy, wzajemnego zrozumienia i twórczego dialogu.

Niniejsza wystawa, organizowana pod patronatem Ambasady RP, jest efektem współpracy kulturalnej i twórczego dialogu, jakie nawiązała Ambasada z Galerią Miejską w Lykoveris – Pefki.

Chciałabym serdecznie podziękować Ambasadzie RP, a w szczególności Jego Ekscelencji Panu Ambasadorowi, za przyjęcie zaproszenia do współpracy i wsparcie tej szczególnej inicjatywy kulturalnej. Serdeczne podziękowania kieruję również do uczestniczących artystów i wszystkich, którzy w duchu współpracy i wzajemnego szacunku przyczynili się do realizacji tego wydarzenia.

Mam nadzieję, że ta inicjatywa stanie się punktem wyjścia do kontynuacji współpracy kulturalnej i działań wzmacniających międzynarodową obecność kulturalną i otwartość Galerii Miejskiej w Lykoveris – Pefki.

Sofia Gounaropoulou
Koordynatorka
Galerii Miejskiej w Lykoveris – Pefki

KRYSTYNA KOWALSKA PETALIDOU (1944-2026)

Krystyna Kowalska, w Grecji znana pod artystycznym pseudonimem Petalidou, pochodziła z Tomaszowa Mazowieckiego, który często wspominała w naszych ateńskich rozmowach, szczególnie tych prywatnych toczących się w jej domu i malarskiej pracowni zarazem – miejscu uroczym, pełnym barw i twórczej aury.

Absolwentka Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Łodzi (obecnie Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego), studia ukończyła z wyróżnieniem na kierunku wystawiennictwa i początkowo profesjonalnie zajmowała się dekoratorstwem wnętrz. Utalentowana i ambitna, natychmiast zdobyła szerokie uznanie miejscowego środowiska. Szybko jednak zaznała radości tworzenia na płótnie i ostatecznie ze sztuką malarską, a nie dekoratorską, związała swoją dalszą artystyczną karierę. W 1988 roku zapragnęła spełnić marzenie z dzieciństwa i z bliska poznać Grecję, kolebkę europejskiej kultury. Podróż, w którą się wówczas udała, stała się podróżą jej życia. Oczarowana światłem Hellady – opiewanym przez tak wielu artystów – i zachwycona naturalną głębią barw helleńskiej ziemi, postanowiła diametralnie zmienić nie tylko swój malarski styl, ale i życiową drogę. Na kolejne niemal trzy dekady Grecja stała się jej Domem. Radykalna zmiana środowiska twórczego zrodziła też myśl, by w Grecji tworzyć pod artystycznym pseudonimem. Wraz z córką Małgorzatą, również malarką, która w ślad za matką osiedliła się w Atenach (gdzie mieszka i tworzy do dziś) wybrały grecko brzmiące nazwisko „Petalidou”, nieco humorystycznie przekładając tym samym znaczenie ich polskiego nazwiska, gdyż greckie „petalo” to polska „podkowa”, a gdzie „podkowa”, tam i „kowal”. Z wrodzonym optymizmem uznały więc, że taki symboliczny pseudonim w ich nowej rzeczywistości przynieść im może tylko szczęście.

I tak jak wcześniej w ojczyźnie, tak i tu na greckiej ziemi twórczość Krystyny szybko zyskała uznanie zarówno miejscowego środowiska artystów plastyków, jak i miejscowej Polonii. A jednym z ulubionych obiektów jej malarskich kompozycji stały się kwiaty, szczególnie zaś róże. Z płócien, których są ozdobą, niemalże dosłownie sączy się ich słodki i upojny aromat.

W wywiadzie, którego udzieliła mi przed laty na łamach „Kuriera Ateńskiego”, z wrodzoną sobie skromnością opowiadała o swym pierwszym obrazie namalowanym w Grecji. Jego tematem były właśnie róże. „To były moje pierwsze róże i pomysł tego tematu przyszedł tak jakoś niespodziewanie dla mnie samej” – wspominała wówczas, zastanawiając się nad powodem tamtego impulsu. Być może był to wyraz tęsknoty... nostalgiczne wspomnienie estetycznej

wyobraźni, które utrzymywało się w artystce latami w jej polskim domu, gdzie od dziecka zachłannie syciła wzrok obrazem różanych krzewów bujnie porastających domowy ogródek w jej urokliwym rodzinnym Tomaszowie. Dopiero jednak w Grecji wypracowała własną, specyficzną technikę malarską, tak świetliście odwzorowującą każde załamanie delikatnych różanych płatków.

Finezja malarskiego pędzla Krystyny dotknęła również innych motywów jej licznych prac: kuszących swą słodyczą soczystych czereśni i winogronowych kiści, aromatycznych pęków bzu, finezyjnych kompozycji polnych kwiatów, jak też i owoców granatu, tradycyjnego greckiego symbolu obfitości i pomyślności. Te obrazy żyją, pulsują światłem, zapachem, drganiem cząsteczek powietrza... Bo w malarskiej sztuce Krystyny dominuje estetyczny zachwyt nad pięknem natury, jego analiza w najdrobniejszych płatkach kwiatów i w bogatych kwiatostanach, w poszczególnych owocowych ziarenkach i w pękatach owocowych kiściach – tak wiernie na płótno oddanych, a jednak niepozabawionych

nieuchwytej iluzji, artystycznego czaru, który pomnaża ich naturalne piękno. W naturze to piękno prędzej czy później musi zgasnąć, lecz na płótnach Krystyny wciąż będzie trwać!

Trwać będą również jej urokliwe pejzaże, w których natura wabi odbiorcę doskonałą kompozycją barw. Także i w tych pracach artystka improwizowała na własną nutę. Eksperymentując i bawiąc się fantazyjnie kolorem, nierzadko nadawała cech ulotności rzeczywistym kształtom natury.

Obrazy Krystyny Kowalskiej Petalidou, chętnie przyjmowane przez wiele ateńskich galerii,

zdobią dziś niejednego grecki salon. Zawędrowały też daleko poza granice Polski i Grecji, do prywatnych kolekcji, m.in. we Włoszech, Niemczech, Rosji, Słowacji czy USA.

Poza wystawami indywidualnymi, Krystyna regularnie brała udział w wystawach zbiorowych w Grecji i w Polsce. Brała również udział w międzynarodowych plenerach i poplenerowych wystawach „Impresji Greckich” (autorskiego dzieła Heleny Zadrejko), m.in. „Impresje z Umbrii” (Włochy, 2005), „Impresje z Paros” (2006 i 2007), „Impresje z Chios” (2007).

W 2015 roku Krystyna powróciła do swojego Tomaszowa, tam też odeszła na zawsze w styczniu 2026. W Atenach pozostawiła po sobie nie tylko piękny dorobek twórczy, ale i serdeczne wspomnienia.

Beata Żółkiewicz-Siakantaris

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΒΑΛΣΚΑ ΠΕΤΑΛΙΔΟΥ (1944-2026)

Η Χριστίνα Κοβάλσκα – στην Ελλάδα γνωστή με το καλλιτεχνικό της ψευδώνυμο «Πεταλίδου» - καταγόταν από την Πολωνία. Γεννήθηκε στο Τομάσουβ Μαζοβιέτσκι, πόλη την οποία ανέφερε συχνά στις ανέμελες αθηναϊκές μας κουβέντες στο φιλικό της σπίτι, που ήταν και το καλλιτεχνικό της εργαστήριο συνάμα – ένας γοητευτικός χώρος, γεμάτος χρώματα και δημιουργική αύρα.

Απόφοιτη της Ακαδημίας Καλών Τεχνών του Λοτζ, τελείωσε τις σπουδές της στον τομέα του σχεδιασμού με άριστα και ξεκίνησε την επαγγελματική της δραστηριότητα ως διακοσμήτρια εσωτερικών χώρων. Ταλαντούχα και φιλόδοξη, αμέσως κέρδισε ευρεία αναγνώριση στο επαγγελματικό της περιβάλλον. Οσοτόσο γρήγορα ανακάλυψε τη χαρά της δημιουργίας πάνω σε καμβά και τελικά αφιέρωσε τη μελλοντική καλλιτεχνική της καριέρα στη ζωγραφική και όχι στην τέχνη της διακόσμησης. Το 1988 αποφάσισε να πραγματοποιήσει ένα όνειρο της παιδικής της ηλικίας και να γνωρίσει από κοντά την κοιτίδα του ευρωπαϊκού πολιτισμού, την Ελλάδα. Εκείνο το ταξίδι έγινε το ταξίδι της ζωής της. Μαγεμένη από το ελληνικό φως – που δοξάστηκε από τόσους και τόσους καλλιτέχνες – και γοητευμένη από το φυσικό βάθος των χρωμάτων της ελληνικής γης, αποφάσισε να αλλάξει ριζικά όχι μόνο το ζωγραφικό της ύφος αλλά και την μέχρι τότε πορεία της ζωής της. Για τις επόμενες σχεδόν τρεις δεκαετίες η Ελλάδα έγινε το σπίτι της.

Οι αλλαγές αυτές γέννησαν και την ιδέα να χρησιμοποιήσει στην Ελλάδα ένα καλλιτεχνικό ψευδώνυμο. Μαζί με την κόρη της την Μαργαρίτα (Małgorzata), η οποία επίσης είναι ζωγράφος και ακολουθώντας την μητέρα της εγκαταστάθηκε κι αυτή στην Αθήνα (όπου ζει και δημιουργεί ως σήμερα), επέλεξαν ένα επίθετο που ηχούσε ελληνικά, το «Πεταλίδου». Ήταν μια χιουμοριστική μετάφραση του πολωνικού τους επίθετου, το οποίο σημασιολογικά σχετίζεται με το επάγγελμα του σιδερά (kowal) που σφυρηλατεί και τα πέταλα. Με την έμφυτη αισιοδοξία τους αποφάσισαν λοιπόν ότι, όπως και ένα πέταλο, έτσι κι ένα τέτοιο συμβολικό ψευδώνυμο, μόνο καλή τύχη και προστασία θα τους έφερνε στη νέα τους πραγματικότητα.

Η καλλιτεχνική δεξιότητα της Χριστίνας γρήγορα αναγνωρίστηκε και στην ελληνική γη, κερδίζοντας την εκτίμηση τόσο του τοπικού εικαστικού περιβάλλοντος όσο και της κοινότητας των Πολωνών στην Ελλάδα. Ένα από τα αγαπημένα θέματα της ζωγραφικής της έγιναν τα λουλούδια, και ειδικά τα τριαντάφυλλα. Από τους καμβάδες που τα διακοσμούν, σχεδόν κυριολεκτικά αναδύεται το γλυκό και μεθυστικό τους άρωμα. Σε μια συνέντευξη που μου παραχώρησε πριν χρόνια για το «Kurier Ateński», με τη σεμνότητα που την διέκρινε μίλησε και για τον πρώτο της πίνακα που είχε ζωγραφίσει στην Ελλάδα. Το θέμα του ήταν ακριβώς τα τριαντάφυλλα. «Ήταν τα πρώτα μου τριαντάφυλλα και η ιδέα για το θέμα αυτό μου ήρθε εντελώς απροσδόκητα» αναπολούσε τότε, αναρωτώμενη για τον λόγο αυτής της παρόρμησης. Ίσως αυτό να ήταν μια έκφραση βαθιάς λαχτάρας... νοσταλγική και αισθητική ανάμνηση

της εικόνας των αγαπημένων της λουλουδιών που με τόση ποιητική πολυχρωμία φύτρωναν στον κήπο του πατρικού της σπιτιού στην αγαπημένη της γενέτειρα, το Τομάσουβ. Όμως στην Ελλάδα ανέπτυξε αυτήν την ιδιαίτερη ζωγραφική τεχνική, η οποία με σπάνια φωτεινότητα αναπαράγει κάθε ξεχωριστή καμπύλη των λεπτών ροδοπέταλων.

Η φινέτσα του πινέλου της Χριστίνας άγγιξε και άλλα μοτίβα στα πολυάριθμα έργα της: κεράσια και τσαμπιά σταφυλιών που δαλεάζουν με τη γλύκα τους, άνθη πασχαλιάς που φέρνουν στη μνήμη τις πιο τρυφερές ανοιξιότικες στιγμές, λεπτεπίλεπτες συνθέσεις αγριολούλουδων, ακόμη και ρόδια, ένα παραδοσιακό ελληνικό σύμβολο αφθονίας και ευημερίας. Αυτοί οι πίνακες είναι ζωντανοί, πάλλονται μέσα στο φως, με το άρωμά τους να απλώνεται στον αέρα... Γιατί στη ζωγραφική τέχνη της Χριστίνας κυριαρχεί ο αισθητικός θαυμασμός για την ομορφιά της φύσης, η καλλιτεχνική ανάλυσή της στα μοναδικά πέταλα των λουλουδιών και στις άφθονες ταξιανθίες, στους σπόρους των καρπών και στα πλούσια τσαμπιά φρούτων – όλα τόσο πιστά αναπαριστώμενα στον καμβά και όμως μη στερημένα μιας φευγαλέας ψευδαισθήσης, μιας καλλιτεχνικής μαγείας που πολλαπλασιάζει τη φυσική τους ομορφιά. Στη φύση αυτή η ομορφιά θα ξεθωριάσει αργά ή γρήγορα, αλλά στους καμβάδες της Χριστίνας θα συνεχίζει να υπάρχει!

Θα συνεχίσουν να υπάρχουν και τα μαγευτικά τοπία της, στα οποία η φύση σαγηνεύει τον θεατή με την τέλεια σύνθεση χρωμάτων. Και σ' αυτά τα έργα η καλλιτέχνη αυτοσχεδίαζε με το δικό της τρόπο, και παίζοντας με τη φαντασία και τα χρώματα, αρκετά συχνά πρόσδιδε στα πραγματικά σχήματα την αίσθηση του φευγαλέου.

Τα έργα της Χριστίνας Πεταλίδου που έβρισκαν ξεχωριστή θέση σε πολλές αθηναϊκές γκαλερί, τώρα κοσμούν αρκετά ελληνικά σαλόνια. Έχουν επίσης ταξιδέψει μακριά, πέρα από τα σύνορα της Πολωνίας και της Ελλάδας, στις ιδιωτικές συλλογές στην Ιταλία, Γερμανία, Ρωσία, Σλοβακία, ΗΠΑ και σε άλλες χώρες.

Εκτός από τις ατομικές εκθέσεις, η Χριστίνα τακτικά συμμετείχε σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στην Πολωνία, καθώς και σε διεθνή συμπόσια και εκθέσεις ζωγραφικής γνωστές με το όνομα «Εντυπώσεις από την Ελλάδα» (καλλιτεχνική πρωτοβουλία της Έλενας Ζαντρέικο): «Εντυπώσεις από την Ουμβρία» (Ιταλία, 2005), «Εντυπώσεις από την Πάρο» (2006 και 2007), «Εντυπώσεις από τη Χίο (2007).

Το 2015 η Χριστίνα επέστρεψε στην γενέτειρά της πόλη, όπου τον Ιανουάριο του 2026 έφυγε από τη ζωή. Στην Αθήνα άφησε πίσω της όχι μόνο ένα όμορφο και πλούσιο καλλιτεχνικό έργο, αλλά και πολλούς φίλους που θα την έχουν στην καρδιά τους για πάντα.

Μπεάτα Ζουλκιέβιτς – Σιακαντάρη

GOŁĄBECZKA

Ludzie spotykają się zawsze i wszędzie
o każdej porze dnia i roku.
Spotkania bywają zaplanowane lub przypadkowe,
upragnione albo niechciane.
Obecnie ludzie są jak ptaki przelotne,
latają z kontynentu na kontynent.
Jedni wracają do swojego domu,
a inni zagnieźdżają
się gdzieś bezpowrotnie.

Spójrzmy oczami wyobraźni na parę,
która spotkała się bez zamierzenia,
gdyż oboje są nieznajomi: On i Ona.
Ona zdobiła sklepową witrynę,
On szedł ulicą i przystanął, powiedział jej komplement.
Ona uśmiechem podziękowała.
Spojrzała na niego stojąc na drabinie,
On zapragnął utonąć w jej oczu głębinie.
Zaproponował jej przerwę na kawę.
Usiedli, nawiązali rozmowę o wszystkim i o niczym,
a sprytny los związał ich niewidzialną nicią.
Oboje myśleli, że to był przypadek.

Odtąd spotykali się kilka miesięcy,
gruchając jak para gołębi.
Zaczęli marzyć o wspólnym gnieździe.
Niebawem zrealizowali własne marzenie
dążąc do szczęścia jak dwa gołębie.
Gołąb przystojny, wysportowany, zaradny.
Gołąbka gospodarna, spokojna, utalentowana.
On był szczęśliwy z nią w duecie,
Ona została matką dwojga ich dzieci.
Jednak w głębi duszy chciała czegoś więcej,
czuła jak rosną jej skrzydła wyobraźni.
Na tych skrzydłach unosiła się nad miastem,
wierzyła, że ma siły polecieć dalej i wyżej.

Pewnego dnia opuściła wspólne gniazdo.
Wzorem ptaków odleciała z dziećmi na południe Europy,
gdzie w kwietniu kwitną majowe róże
i woda jest koloru nieba.
Początki na obczyźnie zawsze są trudne,
lecz we troje dali sobie radę.
Dzieci dojrzały i zasymilowały.

Gołąbeczka sama, obca pozostała.
To tu, to tam swojego szczęścia szukała,
lecz trudno znaleźć to, czego się nie zgubiło,
bo szczęście jest w nas, w tym co lubimy, do czego dążymy,
kogo i jak bardzo kochamy.

Po latach troski o byt i rozwój twórczej kariery
Gołąbka bardzo się zmęczyła.
Niwecząc uczuciowe bariery
do porzuconego gniazda wróciła.
Po długim czasie opuszczenia
gniazdo stało się zimne i obce.
Wymagało sporo zachodu i czułości,
żeby znowu emanowało ciepłem.
Gołąbka nie miała w sobie tyle samozaparcia
gdyż tęskniła do zapachu róż i oddechu morza.
Cześć jej duszy pragnęła wrócić do słonecznej pogody,
druga część chciała zostać z powodu wygody.

Nie mogła scalić duchowego rozdarcia.
Z biegiem czasu straciła pasję do malowania i chęć do jakiegokolwiek
działania.
Skrzydła wyobraźni zaczęły gubić barwne piórka.
Gołąbeczka spać się położyła i swoje skrzydła na krzyż złożyła.

A ptaki przelotne lecą, lecą
ze wschodu na zachód,
z północy na południe...

*Światłej pamięci Krystyny Kowalskiej Petalidou
Helena Zadreyko*

Luty 2026

Η ΠΕΡΙΣΤΕΡΟΥΛΑ

Οι άνθρωποι σμίγουν πάντοτε και παντού,
σε κάθε ώρα της ημέρας και του χρόνου.
Οι συναντήσεις τους είναι προσχεδιασμένες ή τυχαίες,
ποθητές ή ανεπιθύμητες.
Στις μέρες μας οι άνθρωποι σαν αποδημητικά πουλιά,
πετούν από ήπειρο σε ήπειρο.
Άλλοι γυρίζουν πίσω στο σπίτι τους,
κι άλλοι φωλιάζουν αλλού,
για πάντα.

Ας κοιτάξουμε ένα ζευγάρι
που συναντήθηκε δίχως πρόθεση,
δύο άγνωστοι: Εκείνος κι Εκείνη.
Εκείνη στόλιζε μια βιτρίνα,
Εκείνος περνούσε δίπλα και κοντοστάθηκε, της έκανε μια φιλοφρόνηση.
Εκείνη τον ευχαρίστησε μ' ένα χαμόγελο.
Τον κοίταξε από τη σκάλα όπου στεκόταν,
κι Εκείνος ονειρεύτηκε να βυθιστεί στο βλέμμα της.
Της πρότεινε ένα διάλειμμα για καφέ.
Κάθισαν, μίλησαν για τα πάντα και για το τίποτα,
κι η μοίρα η πονηρή τούς έδεσε με μια αόρατη κλωστή.
Και οι δυο πίστεψαν πως ήταν μονάχα σύμπτωση.

Από τότε συναντιούνταν για μήνες,
γουργουρίζοντας σαν ζευγάρι περιστέρια.
Άρχισαν να ονειρεύονται μια κοινή φωλιά.
Και γρήγορα το όνειρό τους το έκαναν πράξη,
κυνηγώντας την ευτυχία σαν δυο περιστέρια.
Εκείνος, όμορφος, ρωμαλέος, επιδέξιος.
Εκείνη, τρυφερή, γαλήνια, προικισμένη.
Εκείνος ευτυχούσε πλάι της,
Εκείνη έγινε μητέρα των δυο παιδιών τους.
Μα βαθιά στην ψυχή της ποθούσε κάτι περισσότερο,
ένιωθε να μεγαλώνουν μέσα της τα φτερά της φαντασίας.
Με εκείνα τα φτερά πετούσε πάνω απ' την πόλη,
πιστεύοντας πως μπορούσε να φτάσει μακρύτερα και ψηλότερα.

Έτσι μια μέρα άφησε τη κοινή φωλιά.
Σαν αποδημητικό πουλί πέταξε μαζί με τα παιδιά προς τα νότια της
Ευρώπης,
εκεί όπου τον Απρίλη ανθίζουν τα τριαντάφυλλα του Μάη
κι η θάλασσα έχει το χρώμα του ουρανού.
Η αρχή είναι πάντα δύσκολη σε ξένο τόπο,
μα οι τρεις τους τα κατάφεραν.

Τα παιδιά ωρίμασαν και ρίζωσαν στη να πατρίδα.
Μόνο η περιστερούλα έμεινε μονάχη της και λίγο χαμένη.
Έψαχνε την ευτυχία της εδώ και εκεί,
μα δύσκολο να βρεις ό,τι δεν έχασες ποτέ,
γιατί η ευτυχία φωλιάζει μέσα μας, σε ό,τι μας αρέσει,
σε ό,τι ποθούμε και σ' εκείνους που αγαπάμε.

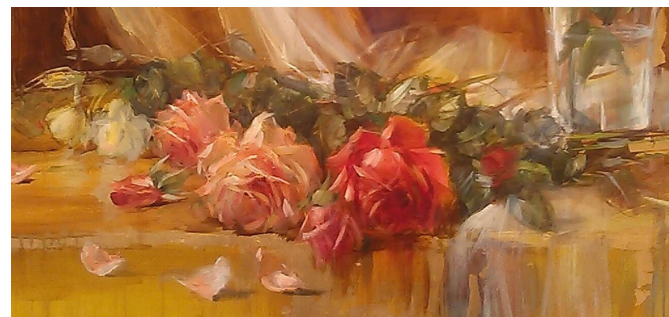
Ύστερα από χρόνια έννοιας για τον βίο και την καλλιτεχνική της πορεία,
η Περιστερούλα ένιωσε πολύ κουρασμένη.
Γκρεμίζοντας φράγματα της καρδιάς
επέστρεψε στη φωλιά που είχε αφήσει.
Μα ύστερα από τόσο καιρό απουσίας
η φωλιά είχε γίνει ψυχρή και ξένη.
Χρειαζόταν φροντίδα πολλή και στοργή
για να ξαναζεσταθεί,
μα Εκείνη δεν είχε πια τόση επιμονή.
Νοσταλγούσε το άρωμα των ρόδων και την ανάσα της θάλασσας.
Το μισό της ψυχής της λαχταρούσε να γυρίσει στον ηλιόλουστο τόπο,
το άλλο μισό επιζητούσε την οικειότητα και την ασφάλεια.

Δεν μπόρεσε να ενώσει το ρήγμα της ψυχής της.
Με το χρόνο έχασε το πάθος της για ζωγραφική και την θέληση για ζωή.
Τα φτερά της φαντασίας της έχασαν τα πολύτιμα χρώματα.
Η Περιστερούλα πλάγιασε να κοιμηθεί διπλώνοντας τα φτερά της
σταυρωτά.

Μα τα αποδημητικά πουλιά ακόμη διασχίζουν
ανατολή και δύση,
βορρά και νότο...

*Στη μνήμη της Χριστίνας Κοβάλσκα Πεταλίδου
Έλενα Ζαντρέικο*

Φεβρουάριος 2026

Sylwia Janowska urodziła się w Polsce w 1969 roku, ale od 35 lat mieszka na stałe w Grecji. Jest aktywną członkinią Izby Sztuk Pięknych Grecji, Stowarzyszenia SKETVE w Salonikach oraz Fundacji Dziedzictwa Rzeczypospolitej w Polsce. Uczęszczała na zajęcia malarskie w Szkole Sztuk Pięknych Borgia w Atenach, a także na zajęcia z historii sztuki prowadzone przez malarza Vangelisa Pappasa. Głównym materiałem do jej prac są farby olejne, ale lubi eksperymentować z pastelami olejnymi i farbami akrylowymi. Zajmuje się również ceramiką i malarstwem na tkaninie (batikiem). Jest autorką wielu fresków w przestrzeniach prywatnych i publicznych. Miała sześć wystaw indywidualnych i brała udział w licznych wystawach zbiorowych, zdobywając wyróżnienia i nagrody. Od 2008 roku działa w pracowni artystycznej Urzędu Miasta Jerapetra na Krecie. Jej prace znajdują się w kolekcjach prywatnych i publicznych w Grecji i za granicą.

Η **Σύλβια Γιανόφσκα** γεννήθηκε στην Πολωνία το 1969, αλλά μένει μόνιμα στην Ελλάδα τα τελευταία 35 χρόνια. Είναι ενεργό μέλος του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος, του Συλλόγου SKETVE στην Θεσσαλονίκη και του Ιδρύματος Πολωνικής Κληρονομιάς στην Πολωνία. Παρακολούθησε μαθήματα ζωγραφικής στην Σχολή Καλών Τεχνών Βοργίας στην Αθήνα καθώς και μαθήματα ιστορίας τέχνης με τον ζωγράφο Βαγγέλη Παππά. Το βασικό υλικό των δημιουργιών της είναι τα χρώματα λαδιού, αλλά της αρέσει να πειραματίζεται με λαδοπαστέλ και ακρυλικά. Ασχολείται επίσης με την κεραμική τέχνη και την ζωγραφική στο ύφασμα (batik). Δημιούργησε πολλές τοιχογραφίες σε ιδιωτικούς και δημοσίους χώρους. Έχει παρουσιάσει έξι ατομικές εκθέσεις και έλαβε μέρος σε πληθώρα ομαδικών με διακρίσεις και βραβεία. Από 2008 εργάζεται στο εικαστικό εργαστήριο του Δήμου Ιεράπετρας στην Κρήτη. Τα έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές και δημόσιες συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Facebook: Sylwia Janowska Artist
e-mail: janowska.art@gmail.com
<http://janowskaart.wixsite.com/sylwia>

Izabela Kajstura urodziła się w malowniczej miejscowości Dziewin w województwie małopolskim w 1968 roku. Ukończyła Medyczne Studium Zawodowe w Rzeszowie, wydział technik fizjoterapii. Od 1992 roku mieszka w Atenach. Od wczesnych lat okazywała zdolności plastyczne kształcąc się u boku równie utalentowanej mamy. Oprócz działalności zawodowej maluje techniką własną abstrakcyjne obrazy, odzwierciedlające jej wewnętrzny świat, którym chce podzielić się z innymi pokazując swoją drogę twórczą. Kreuje również przedmioty sztuki użytkowej charakteryzujące się jej osobistym sposobem wyrazu.

Η **Ιζαμπέλα Καϊστούρα** γεννήθηκε το 1968 στο γραφικό χωριό Τζιέβιν στην περιοχή της Κρακοβίας. Αποφοίτησε από το Τμήμα Φυσικοθεραπείας της Σχολής Ιατρικών Επαγγελμάτων στην πόλη Ζέσουφ. Από το 1992 ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Από μικρή ηλικία επέδειξε καλλιτεχνικό ταλέντο αναπτύσσοντας τις δεξιότητές της δίπλα στην εξίσου ταλαντούχα μητέρα της. Εκτός από την επαγγελματική της απασχόληση, ζωγραφίζει αφηρημένους πίνακες χρησιμοποιώντας τη δική της τεχνική. Τα έργα της αντανakλούν τον εσωτερικό της κόσμο, τον οποίο επιθυμεί να μοιραστεί με άλλους, προβάλλοντας την καλλιτεχνική της πορεία. Δημιουργεί επίσης αντικείμενα εφαρμοσμένης τέχνης τα οποία χαρακτηρίζονται από το προσωπικό της τρόπο έκφρασης.

Małgorzata Kowalska Petalidou urodziła się w Polsce w 1969, gdzie ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych i została przyjęta na ASP w Łodzi. Wyjazd do Grecji wraz z mamą, malarką, Krystyną Kowalską Petalidou uniemożliwił jej ukończenie studiów, ale kontynuowała naukę u znanego greckiego artysty malarza Antoniego Andreadisa. Od ponad 30 lat zajmuje się wyłącznie pracą twórczą, prowadząc własną pracownię malarską. Tematami większości jej prac są sceny z codziennego życia mieszkańców dużych i mniejszych miast. Zrealizowała wystawy indywidualne w Grecji i w Irlandii. Uczestniczyła w ponad 30 wystawach zbiorowych i w 15 międzynarodowych plenerach malarskich w Grecji, a także w Polsce, w Irlandii i we Włoszech. Jej prace znajdują się w wielu prywatnych kolekcjach w Grecji i w Polsce oraz w Irlandii, we Włoszech, w Wielkiej Brytanii i USA.

Η **Μαργαρίτα Κοβάλσκα Πεταλίδου** γεννήθηκε στην Πολωνία το 1969, όπου αποφοίτησε από το Λύκειο Καλών Τεχνών και έγινε δεκτή στην Ακαδημία Καλών Τεχνών στο Λοτζ. Η μετακόμιση στην Ελλάδα με τη μητέρα της, ζωγράφο, Χριστίνα Κοβάλσκα-Πεταλίδου, την εμπόδισε να ολοκληρώσει τις σπουδές της, αλλά συνέχισε να μαθαίνει ζωγραφική με τον διάσημο Έλληνα ζωγράφο Αντώνη Ανδρεάδη. Για πάνω από 30 χρόνια, έχει αφιερωθεί αποκλειστικά στη δημιουργική εργασία, διατηρώντας το δικό της εργαστήριο ζωγραφικής. Τα περισσότερα από τα έργα της απεικονίζουν σκηνές από την καθημερινή ζωή των κατοίκων μεγάλων και μικρών πόλεων. Έχει πραγματοποιήσει ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και την Ιρλανδία. Έχει συμμετάσχει σε πάνω από 30 ομαδικές εκθέσεις και 15 διεθνή συμπόσια ζωγραφικής στην Ελλάδα, την Πολωνία, την Ιρλανδία και την Ιταλία. Έργα της βρίσκονται σε πολλές ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και την Πολωνία, καθώς και στην Ιρλανδία, την Ιταλία, το Ηνωμένο Βασίλειο και τις ΗΠΑ.

Karol Kubiński to artysta pochodzący z Warszawy, który od 1998 roku jest aktywnie związany ze sztuką graffiti i street art. Od 2012 roku tworzy obrazy, których tematyka nawiązuje do sztuki ulicy, używając takich materiałów jak spray, akryl oraz marker. Potrafi zaskoczyć wykorzystaniem niestandardowych substancji takich jak woda utleniona, lakier do paznokci czy piasek, oraz żywiołów jak woda lub ogień. Tworzone prace często powstają w pierwszej kolejności jako abstrakcyjne kompozycje, z których następnie wyłania się motyw właściwy. Głównym tematem przewodnim jego twórczości są zwierzęta, mandale oraz ukryte przekazy. Tworzy również instalacje artystyczne, wykorzystując drewno, metal i szkło oraz murale i meble malowane na zamówienie. Występował jako gość na wielu festiwalach i eventach, m.in. „Farbą w płot”, gdzie publiczność mogła obserwować proces powstawania prac. Podczas Festiwalu Kultury Kubańskiej stworzył oryginalną kompozycję na samochodzie dedykowanym firmie Havana Club. Jego obrazy były prezentowane m.in. w galerii Oficyna Art&Design, Galerii Kawkowo, Mazowieckim Domu Aukcyjnym oraz Domu ze Sztuką. Od 2022 roku mieszka w Atenach, gdzie aktywnie tworzy oraz prezentuje swoje prace w galeriach sztuki. W tym czasie stworzył również mural w dzielnicy Monastiraki, wpisując swoją twórczość w artystyczny krajobraz Aten. Działalność artystyczna Karola Kubińskiego łączy estetykę street artu z nowoczesnym malarstwem współczesnym, tworząc rozpoznawalny i indywidualny styl artystyczny pod nazwą „Karol Kubiński ART”.

Ο **Κάρολ Κουμπίνσκι** κατάγεται από τη Βαρσοβία και ασχολείται ενεργά με το γκράφιτι και την street art από το 1998. Από το 2012, δημιουργεί πίνακες εμπνευσμένους από την street art, χρησιμοποιώντας υλικά όπως σπρέι, ακρυλικά και μαρκαδόρους. Εκπλήσσει με την χρήση ασυνήθιστων υλικών όπως το οξυζενέ, το βερνίκι νυχιών και η άμμος, καθώς και στοιχείων όπως το νερό και η φωτιά. Τα έργα του συχνά ξεκινούν ως αφηρημένες συνθέσεις, από τις οποίες αναδύεται το μοτίβο. Τα κύρια θέματα του έργου του είναι τα ζώα, οι μάνταλες και τα κρυμμένα μηνύματα. Δημιουργεί εγκαταστάσεις χρησιμοποιώντας ξύλο, μέταλλο και γυαλί, καθώς και τοιχογραφίες και έπιπλα βαμμένα κατά παραγγελία. Έχει προσκληθεί σε πολλά φεστιβάλ και εκδηλώσεις, συμπεριλαμβανομένου του φεστιβάλ «Χρώμα στον φράχτη», όπου το κοινό μπορούσε να παρακολουθήσει ζωντανά τη δημιουργία των έργων του. Κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ Κουβανικού Πολιτισμού, δημιούργησε μια πρωτότυπη σύνθεση πάνω σε ένα αυτοκίνητο, αφιερωμένη στην μάρκα Havana Club. Οι πίνακές του έχουν εκτεθεί στην γκαλερί Oficyna Art&Design, στην γκαλερί Kawkowo, στον οίκο δημοπρασιών Mazowiecki και στο House of Art. Από το 2022 ζει στην Αθήνα, όπου δημιουργεί και εκθέτει σε γκαλερί τέχνης. Δημιούργησε μια τοιχογραφία στην περιοχή Μοναστηράκι, ενσωματώνοντας το έργο του στο καλλιτεχνικό τοπίο της Αθήνας. Η τεχνολογία του συνδυάζει την αισθητική της street art με τη σύγχρονη ζωγραφική, δημιουργώντας ένα αναγνωρίσιμο και ξεχωριστό στυλ «Karol Kubiński ART».

Daniel Ludwiczuk urodził się w 1968 roku w Rabce Zdroju. Mieszka i pracuje na Podlasiu, ale często odwiedza Grecję w poszukiwaniu nowych inspiracji. Należy do Związku Artystów Plastyków Sztuka Użytkowa w Toruniu. Zajmuje się fotografią, rzeźbą, instalacjami artystycznymi. Jego tworzywo rzeźbiarskie to stal, brąz, ceramika i inne. Uczestniczył w wielu plenerach artystycznych w Polsce, na Litwie, Ukrainie i w Indiach. Współorganizował międzynarodowe plenery artystycznych w Polsce. Brał udział w licznych wystawach sztuk plastycznych. Jego rzeźby można zobaczyć w przestrzeni publicznej w Chełmku na Śląsku, Bolestraszcach k. Przemysła, w parku pałacowym w Międzyrzeczu Podlaskim i w 15 gminach nad Bugiem. Współpracuje z Domem Kultury w Siemiatyczach, Arboretum w Bolestraszcach, Domem Kultury w Chełmku i Młodzieżowym Ośrodkiem Wychowawczym w Wojnowie. Prowadzi warsztaty fotograficzne i ceramiczne.

Ντάνιελ Λουντβίτσουκ γεννήθηκε στο Ράμπκα-Ζντρουϊ το 1968. Ζει και εργάζεται στην περιοχή Ποντλάσιε, αλλά συχνά βρίσκεται στην Ελλάδα αναζητώντας νέα ερεθίσματα. Είναι μέλος του Συλλόγου Εικαστικών Εφαρμοσμένων Τεχνών στο Τόρουν. Ασχολείται με τη φωτογραφία, τη γλυπτική και τις εγκαταστάσεις. Τα υλικά που χρησιμοποιεί περιλαμβάνουν χάλυβα, μπρούντζο, πηλό και άλλα. Έχει συμμετάσχει σε πολυάριθμα sympozia εικαστικών τεχνών στην Πολωνία, τη Λιθουανία, την Ουκρανία και την Ινδία. Έχει συνδιοργανώσει διεθνή εικαστικά sympozia στην Πολωνία και πήρε μέρος σε πολλές εκθέσεις. Τα γλυπτά του βρίσκονται σε δημόσιους χώρους στο Χέλμεκ στη Σιλεσία, στο Μπολεστρασίτσε κοντά στο Πσέμισλ, στο πάρκο του παλατιού στο Μιεντζίζετς Ποντλάσκι και σε 15 δήμους κατά μήκος του ποταμού Μπουγκ. Συνεργάζεται με Πνευματικά Κέντρα στο Σιεμιατίτσε, στο Μπολεστρασίτσε, στο Χέλμεκ και το Εκπαιδευτικό Κέντρο Νέων στο Βοϊνόβο. Διδάσκει σε εργαστήρια φωτογραφίας και κεραμικής.

Magdalena Melissourgaki – Woźniak jest absolwentką Wydziału Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, ukończyła także studia podyplomowe „Sztuka w edukacji” na Uniwersytecie Kreteńskim. Od wielu lat mieszka, tworzy i uczy plastyki na Krecie. W swojej pracy łączy pasję do sztuki z wrażliwością na drugiego człowieka. Specjalizuje się w technikach malarstwa olejnego, akrylu, akwareli i pastelu, a w jej pracach dominuje aktualna tematyka społeczna. Jest bardzo aktywna w greckim i polskim środowisku artystycznym, pełniąc funkcje kuratorskie i jurorskie podczas wydarzeń kulturalnych i edukacyjnych. Była wielokrotnie nagradzana zarówno za swoją twórczość, jak i za działalność pedagogiczną. Prowadzi własną pracownię artystyczną, gdzie tworzy obrazy, rzeźby, a także certyfikowane kopie artefaktów cywilizacji minojskiej dla Muzeum Archeologicznego na Krecie.

Η **Μανταλένα Μελισσουργάκη – Βόζνιακ** αποφοίτησε από το Τμήμα Χαρακτικής της Ακαδημίας Καλών Τεχνών στη Βαρσοβία και ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές σπουδές «Η Τέχνη στην Εκπαίδευση» στο Πανεπιστήμιο Κρήτης. Ζει, δημιουργεί και διδάσκει εικαστικές τέχνες στην Κρήτη εδώ και πολλά χρόνια. Το έργο της συνδυάζει το πάθος για την τέχνη με την ευαισθησία προς τον άνθρωπο. Ειδικεύεται σε τεχνικές με λάδι, ακρυλικό, ακουαρέλα και παστέλ, ενώ τα έργα της επικεντρώνονται σε τρέχοντα κοινωνικά θέματα. Είναι πολύ δραστήρια στις ελληνικές και πολωνικές καλλιτεχνικές κοινότητες, υπηρετώντας ως επιμελήτρια και κριτής σε πολιτιστικές και εκπαιδευτικές εκδηλώσεις. Έχει λάβει πολλά βραβεία τόσο για το καλλιτεχνικό όσο και το διδακτικό έργο της. Διατηρεί δικό της καλλιτεχνικό εργαστήριο, όπου δημιουργεί πίνακες ζωγραφικής, γλυπτά και πιστοποιημένα αντίγραφα μινωικών αντικειμένων για το Αρχαιολογικό Μουσείο Κρήτης.
E-mail: mandalenaw@hotmail.com

Alicja Jadwiga Olkiewicz jest witrażystką, absolwentką Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, autorką opracowań i artykułów na temat zabytkowych witraży toruńskich. Jej praca licencjacka i magisterska na ten temat została wyróżniona przez Towarzystwo Miłośników Torunia. Podstaw warsztatu witrażownika uczyła się w uczelnianej pracowni witrażowniczej. Po ukończeniu studiów, pracowała w jednym z warszawskich domów aukcyjnych jako specjalistka ds. sztuki dawnej. W 2021 r. wzięła udział w międzynarodowym projekcie medalierskim w Japonii „Tsukuba Art Medal Project”. Obecnie w Atenach dalej rozwija swoje umiejętności witrażownicze, prowadzi też zajęcia z dawnych technik malarskich na szkle.

Η **Αλίτσια Γιαντβίγκα Ολκιέβιτς** είναι καλλιτέχνης γυαλιού και δημιουργός βιτρώ. Αποφοίτησε από το Τμήμα Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Νικόλαος Κοπέρνικος στο Τόρουν της Πολωνίας. Συνέγραψε πονήματα και άρθρα για τα ιστορικά βιτρώ της πόλης Τόρουν, ενώ η μεταπτυχιακή της διατριβή βραβεύθηκε από την Εταιρεία Φίλων του Τόρουν. Έμαθε τα βασικά μυστικά της ζωγραφικής σε γυαλί στο εργαστήριο βιτρώ του πανεπιστημίου. Μετά την αποφοίτησή της, εργάστηκε σε οίκο δημοπρασιών στη Βαρσοβία ως ειδικός στις παραδοσιακές τέχνες. Το 2021 πήρε μέρος στη διεθνή έκθεση μεταλλοτεχνίας στην Ιαπωνία «Tsukuba Art Medal Project». Σήμερα, συνεχίζει να αναπτύσσει τις δεξιότητές της στη δημιουργία των βιτρώ στην Αθήνα όπου επίσης διδάσκει τις παραδοσιακές τεχνικές ζωγραφικής στο γυαλί.

<https://vitro-art.eu/>

Natalia Pilitsides urodziła się w 1973 roku w Polsce. Dorastała w domu przepelnionym artystyczną atmosferą, śledząc kariery malarskie swoich rodziców, Telemacha Pilitsidesa i Heleny Zadreyko. Ukończyła liceum artystyczne w klasie grafiki oraz Wydział Makijażu i Efektów Specjalnych I.E.K. w Atenach. Równolegle uczyła się malarstwa sztalugowego. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem, instalacjami z różnych materiałów oraz biżuterią. Miała wystawy indywidualne w Londynie i w Atenach. Uczestniczyła w ponad 30 wystawach zbiorowych w krajach Europy i Azji. Brała udział w międzynarodowych plenerach malarskich „Impresje Greckie” w wielu malowniczych miejscach w Grecji, a także w plenerach w Polsce, w Bułgarii, w Turcji i we Włoszech. Była członkinią twórczej grupy ARTHOM na Paros i brała udział w wystawach grupy na wyspie i Atenach. Jej prace znajdują się w instytucjach publicznych i w kolekcjach prywatnych w Polsce, Grecji, Słowacji, Holandii, Hiszpanii, Francji, Bułgarii, Turcji, Wielkiej Brytanii we Włoszech i na Malcie.

Η **Ναταλία Πιλιτσιδίη** γεννήθηκε στην Πολωνία το 1973. Μεγάλωσε σε ένα σπίτι γεμάτο καλλιτεχνική ατμόσφαιρα, παρακολουθώντας τις πορείες των γονιών της, διακεκριμένων ζωγράφων, Τηλέμαχου Πιλιτσιδίη και Έλενας Ζαντρέικο. Φοίτησε στο Τμήμα Γραφιστικής του Τ.Ε.Λ. Αθηνών και στη Σχολή Επαγγελματικού Μακιζάζ και Ειδικών Εφέ του Ι.Ε.Κ. Παράλληλα παρακολουθούσε μαθήματα ζωγραφικής. Ασχολείται με τη ζωγραφική, το ελεύθερο σχέδιο, τις κατασκευές από διάφορα υλικά και με κόσμημα. Πραγματοποίησε ατομικές εκθέσεις στο Λονδίνο και στην Αθήνα. Συμμετείχε σε περισσότερες από 30 ομαδικές εκθέσεις και σε διεθνή συμπόσια ζωγραφικής «Εντυπώσεις από την Ελλάδα» σε γραφικές τοποθεσίες καθώς και σε συμπόσια στην Πολωνία, Βουλγαρία, Τουρκία και Ιταλία. Έργα της βρίσκονται σε δημόσιους χώρους και σε ιδιωτικές συλλογές στην Πολωνία, Ελλάδα, Σλοβακία, Ολλανδία, Ισπανία, Γαλλία, Βουλγαρία, Τουρκία, Μεγάλη Βρετανία, Ιταλία και Μάλτα.
Email: ailatan-gr@hotmail.com
pixels.com/profiles/natalia-pilicydis

Sylwester Pocheć urodził się w 1968 roku w Starachowicach. Ukończył historyczne Techniczne Zakłady Naukowe w Skarżysku-Kamiennej. Pochodzi z rodziny o wielu talentach, poczynając od niezwykle kreatywnej matki do muzycznie uzdolnionego brata autora i wykonawcę jazzowego. Uczestniczył w licznych warsztatach artystycznych w Polsce. Zawodowo zajmuje się projektowaniem i aranżacją wnętrz o osobliwym artystycznym charakterze. Swoją wrażliwość kreatywną kontynuuje w rzeźbie oraz w sztuce użytkowej. Głównym motywem jego zmagani twórczych jest natura, z której czerpie nie tylko inspiracje ale też materiał do swoich prac. Jego rzeźby zdobią prywatną kolekcję na Naxos.

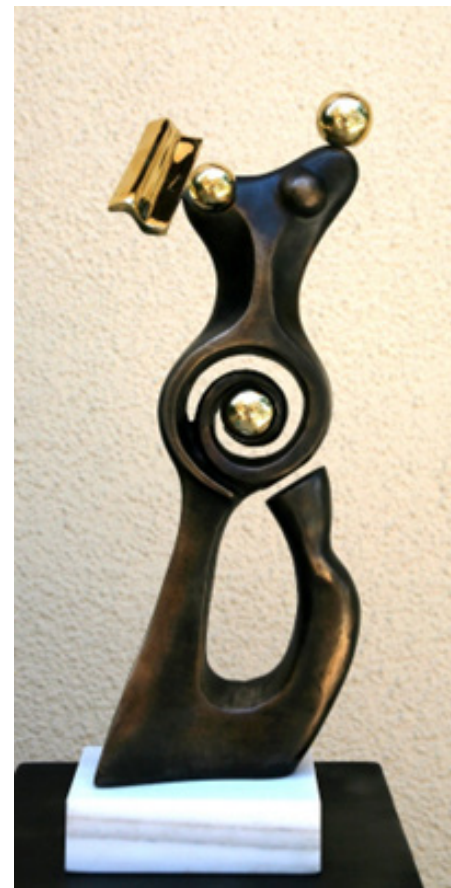
Ο **Σιλβέστερ Πόχετς** γεννήθηκε στο Σταραχοβίτσε το 1968. Αποφοίτησε από το ιστορικό Τεχνικό Ινστιτούτο Επιστημών στο Σκαρζίσκο-Καμιέννα. Προέρχεται από μια οικογένεια με πολλά talέντα, από την εξαιρετικά δημιουργική μητέρα του μέχρι τον χαρισματικό αδελφό του, συγγραφέα και μουσικό τζαζ. Έχει συμμετάσχει σε καλλιτεχνικά εργαστήρια στην Πολωνία. Επαγγελματικά, σχεδιάζει και διαμορφώνει εσωτερικούς χώρους με ξεχωριστό καλλιτεχνικό χαρακτήρα. Συνεχίζει τη δημιουργική του ευαισθησία στη γλυπτική και τις εφαρμοσμένες τέχνες. Το κύριο μοτίβο των δημιουργιών του είναι η φύση, από την οποία αντλεί όχι μόνο την έμπνευση αλλά και το υλικό για τα έργα του. Τα γλυπτά του κοσμούν μια ιδιωτική συλλογή στη Νάξο.

Jacek Skaza – Yakinthos jest rzeźbiarzem, projektantem i dekoratorem, członkiem Greckiej Izby Sztuk Pięknych. Pochodzi z Krakowa, a po ukończeniu studiów osiedlił się w Atenach, gdzie mieszka i pracuje do dziś. Pracował dla gazety Eleftherotypia jako fotoreporter, a następnie doskonalił swoją technikę w Londynie. Po powrocie do Grecji pełnił funkcję kierownika pracowni artystycznej stacji telewizyjnej SKAI. Od wielu lat z dużym powodzeniem zajmuje się rzeźbą, prowadząc własną pracownię. Przejawia także talent muzyczny, grając na perkusji z bluesowo-rockowym zespołem „Brothers and Others”. Brał udział w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych, a jego prace znajdują się w kolekcjach prywatnych w Grecji, Polsce, Francji, Anglii i na Cyprze. Tworzy głównie rzeźby z metalu i szkła. W 2023 i 2025 roku jego prace można było oglądać podczas wystawy Greckiej Izby Sztuk Pięknych w Muzeum Bizantyjskim w Atenach oraz w Galerii Narodowej.

Ο **Γιάτσεκ Σκάζα – Yakinthos** είναι γλύπτης, σχεδιαστής και διακοσμητής, μέλος του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδας. Κατάγεται από την Κρακοβία, ενώ μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του εγκαταστάθηκε στην Αθήνα όπου ζει και εργάζεται μέχρι σήμερα. Εργάστηκε στην εφημερίδα «Ελευθεροτυπία» ως φωτορεπόρτερ στη συνέχεια μετέβη στο Λονδίνο όπου τελειοποίησε την τεχνική του. Μετά την επιστροφή του στην Ελλάδα διετέλεσε υπεύθυνος καλλιτεχνικού εργαστηρίου του τηλεοπτικού σταθμού ΣΚΑΪ. Επί σειρά ετών ασχολείται με μεγάλη επιτυχία με τη γλυπτική διατηρώντας δικό του εργαστήριο. Παρουσίασε και μουσικό ταλέντο παίζοντας ντραμς με το blues & rock συγκρότημα «Brothers and Others». Έλαβε μέρος σε πολλές ατομικές και ομαδικές εκθέσεις και τα έργα του βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα, την Πολωνία, τη Γαλλία, την Αγγλία και την Κύπρο. Στις δημιουργίες του χρησιμοποιεί συνήθως μέταλλο και γυαλί. Το 2023 και 2025 τα γλυπτά του παρουσιάστηκαν στις ετήσιες εκθέσεις του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος στο Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο στην Αθήνα καθώς και στην Εθνική Πινακοθήκη.

www.skaza.gr

Ilona Wielgosz, twórczyni marki Macrame Sense, jest artystką rękodzieła pochodząca z Polski z regionu Podkarpacie, specjalizująca się w sztuce makramy. Pasję do tworzenia splotów rozwija od wielu lat, a od 2020 zajmuje się nią profesjonalnie, nadając tradycyjnej technice nowoczesny i autorski charakter. Od 2022 roku mieszka w Grecji, gdzie inspirowane się śródziemnomorskim krajobrazem, światłem i kulturą. Jej twórczość łączy minimalistyczną estetykę z organicznymi formami i naturalnymi strukturami. W swoich pracach wykorzystuje naturalne materiały, które doskonale współgrają z otoczeniem i nadają wnętrzom ciepły, organiczny charakter. Każda makrama powstaje ręcznie, z dużą dbałością o detal, proporcje i estetykę wykonania, tworząc unikatowe dekoracje i instalacje dopasowane do charakteru wnętrza. Dla Ilony makrama jest czymś więcej niż rękodziełem — to forma wyrażania siebie, emocji i wewnętrznej harmonii. To sztuka oparta na cierpliwości, rytmie i bliskości natury. Poprzez swoje prace tworzy atmosferę spokoju, autentyczności i naturalnego piękna, łącząc tradycyjne techniki z nowoczesnym podejściem do estetyki wnętrza.

Η **Ιλόνα Βιέλγκος**, η δημιουργός της μάρκας Macrame Sense, είναι καλλιτέχνης χειροτεχνίας από την περιοχή Ποντοκαρπάσια της Πολωνίας, η οποία ειδικεύεται στην τέχνη του μακραμέ. Αναπτύσσει το πάθος της για την κλωστούφαντουργία με κόμπους εδώ και πολλά χρόνια και την ακολουθεί επαγγελματικά από το 2020, δίνοντας στην παραδοσιακή τεχνική μια μοντέρνα και προσωπική χροιά. Από το 2022 ζει στην Ελλάδα όπου εμπνέεται από το μεσογειακό τοπίο, το φως και τον πολιτισμό. Στα έργα της συνδυάζει τη μινιμαλιστική αισθητική με τις φυσικές μορφές και σχήματα. Χρησιμοποιεί φυσικά υλικά που εναρμονίζονται τέλεια με το περιβάλλον και προσδίδουν στους εσωτερικούς χώρους έναν ζεστό, αυθεντικό χαρακτήρα. Κάθε μακραμέ είναι χειροποίητο, με προσοχή στη λεπτομέρεια, την αναλογία και την αισθητική, και δημιουργεί μοναδική διακόσμηση προσαρμοσμένη στον χαρακτήρα του χώρου. Για την Ιλόνα, το μακραμέ είναι κάτι περισσότερο από απλή χειροτεχνία - είναι μια μορφή έκφρασης των συναισθημάτων και της εσωτερικής αρμονίας. Είναι μια τέχνη που βασίζεται στην υπομονή, τον ρυθμό και την εγγύτητα με τη φύση. Μέσα από το έργο της, δημιουργεί μια ατμόσφαιρα γαλήνης, αυθεντικότητας και φυσικής ομορφιάς, συνδυάζοντας παραδοσιακές τεχνικές με μια σύγχρονη προσέγγιση στην διακόσμηση χώρου.

Helena Zadreyko jest absolwentką Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie w 1970 r. uzyskała dyplom w pracowni prof. Jerzego Nowosielskiego. Posiada także przygotowanie dydaktyczne i dyplom z pedagogiki. Jest malarką, rysowniczką, ilustratorką i animatorką kultury. Trzykrotnie była stypendystką Ministerstwa Kultury i Sztuki. Należy do Związku Artystów Plastyków w Polsce i w Grecji. Zrealizowała 60 wystaw indywidualnych i ponad 300 zbiorowych w całej Europie. Jest laureatką 20 nagród i wyróżnień artystycznych. Została odznaczona Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi RP za działalność twórczą i społeczną. Od prawie 40 lat mieszka w Grecji, obecnie na wyspie Paros. W 2005 stworzyła Międzynarodową Grupę Artystyczną „ARTHOME”, dla której ażylem była wyspa Paros. Zorganizowała dziesiątki wystaw artystów polskich i zagranicznych, a przez wiele lat była mentorką polskich artystów w Grecji. Uczestniczyła w ponad 100 międzynarodowych plenerach malarskich, z których 33 zorganizowała osobiście w Grecji, w Polsce i we Włoszech. Plenery pt. „Impresje greckie” miały miejsce w malowniczych zakątkach Grecji i zawsze towarzyszyły im wystawy poplenerowe i barwne katalogi. Jej prace znajdują się w kilkunastu muzeach w Polsce oraz w dziesiątkach galerii i w kolekcjach prywatnych w większości krajów Europy, w Brazylii, Kanadzie i USA. Obecnie rozwija swoją pasję pisarską i poetycką.

Η Έλενα Ζαντρέϊκο αποφοίτησε από το Τμήμα Ζωγραφικής της Ακαδημίας Καλών Τεχνών στην Κρακοβία και το 1970 έλαβε το πτυχίο της από το εργαστήριο του καθηγητή Γιέζι Νοβοσιέλσκι. Ασχολήθηκε επίσης με την διδακτική και κατέχει πτυχίο παιδαγωγικής. Είναι ζωγράφος, σχεδιάστρια, εικονογράφος και πολιτιστική μάνατζερ. Τρεις φορές ήταν υπότροφος του Υπουργείου Πολιτισμού της Πολωνίας. Είναι μέλος των Επιμελητηρίων Εικαστικών Τεχνών στην Ελλάδα και στην Πολωνία. Έχει πραγματοποιήσει 60 ατομικές και πάνω από 300 ομαδικές εκθέσεις σε όλη την Ευρώπη. Έχει τιμηθεί με 20 καλλιτεχνικά βραβεία και διακρίσεις. Της απονεμήθηκε ο Αργυρός και ο Χρυσός Σταυρός της Αξίας της Πολωνικής Δημοκρατίας για το καλλιτεχνικό και κοινωνικό της έργο. Επί σχεδόν 40 χρόνια ζει στην Ελλάδα, σήμερα στο νησί της Πάρου. Το 2005 ίδρυσε τη Διεθνή Καλλιτεχνική Ομάδα «ARTHOME», η οποία έχει κάνει την Πάρο καταφύγιό της. Έχει οργανώσει δεκάδες εκθέσεις με Πολωνούς και ξένους καλλιτέχνες και για πολλά χρόνια υπηρέτησε ως μέντορας Πολωνών καλλιτεχνών στην Ελλάδα. Έχει συμμετάσχει σε πάνω από 100 διεθνή συμπόσια ζωγραφικής, 33 εκ των οποίων οργάνωσε προσωπικά στην Ελλάδα, την Πολωνία και την Ιταλία. Αυτά τα συμπόσια, με τίτλο «Εντυπώσεις από την Ελλάδα», πραγματοποιήθηκαν σε γραφικές γωνιές της Ελλάδας και συνοδεύονταν πάντα από εκθέσεις και πλούσιους καταλόγους. Έργα της βρίσκονται σε πάνω από δώδεκα μουσεία στην Πολωνία και σε δεκάδες γκαλερί και ιδιωτικές συλλογές στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, τη Βραζιλία, τον Καναδά και τις ΗΠΑ. Τον τελευταίο καιρό αναπτύσσει το ενδιαφέρον της για τη συγγραφή και την ποίηση.

www.helenazadreyko.weebly.com

Dziękujemy Ci Krysiu, że byłaś z nami...

Σ' ευχαριστούμε Χριστίνα, που ήσουν μαζί μας...

Kuratorka wystawy: Małgorzata Kowalska Petalidou
Επιμέλεια της έκθεσης: Μαργαρίτα Κοβάλσκα Πεταλίδου

Koordinatorka Galerii Miejskiej Lykonrisi – Pefki Sofia Gounaropoulou
Υπεύθυνη Συντονισμού Δημοτικής Πινακοθήκης Λυκόβρυσης – Πεύκης: Σοφία Γουναροπούλου

Opracowanie katalogu: Justyna Słowik
Επιμέλεια καταλόγου: Ιουστίνα Σλόβικ

Współpraca graficzna: Karol Kubiński
Γραφιστική συνδρομή: Κάρολ Κουμπίνσκι

Druk: Drukarnia „Georgallidis”
Εκτύπωση: Τυπογραφείο «Γεωργαλλίδης»

